

[Ministeren for offentlige arbejder.]

og jeg synes også, det er rimeligt, at vi forhøjer disse takster, særlig når man tager de dyre anlæg dernede i de seneste år i betragtning. Det er ikke nok, at man regner ud, at der er overskud på selve driftsregnskabet; staten skal også helst have de penge hjem, som anlæggene har kostet, både færger og færgehavne, der er bygget dernede, og så tror jeg ikke, at regnskabet, som vi nu er i lag med at stille op for at prøve at se, om der kan laves en beregning for selve overfarten, vil vise så forfærdelig gunstigt et resultat.

Når vi har villet tage forhøjelserne for personbiler og busser i sommertiden, hænger det for det første sammen med, at vi i den tid har mange tusinder af biler udefra, fra Skandinavien, fra kontinentet og andre steder, og vi synes, det er rimeligt, at de er med til at betale nogle af de udgifter, vi har ved overfarten på Store-Bælt. Dernæst hænger det sammen med, at når vi må have det meget store beredskab, kan jeg godt sige, i form af færgerne ved Store-Bælt, er det på grund af spidsbelastningen om sommeren. Det er det, der koster os de mange penge, og derfor er det rimeligt, at de passagerer, der kommer over i det tidsrum, bærer udgifterne derved. Her har vi dog taget det rimelige hensyn over for fragtgodset, at vi ikke forhøjer taksterne for dette med 20 pct. i sommermånederne, men med 10 pct. over hele året.

Jeg tror, at jeg med disse bemærkninger også har været inde på noget af det, som har været fremført fra andre ærede ordførere om, hvad man kunne gøre for at bringe statsbanernes økonomi bedre på fode. Jeg forstod på de ærede medlemmer hr. Alfred Jensen og hr. Aksel Larsen, at de ikke ville medvirke til at gennemføre disse forhøjelser, og jeg forstod på det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at han synes, at vi, når vi rationaliserer, i for høj grad lader det gå ud over dem med de små lønninger og ikke dem med toplønningerne. Sådan ligger det ingenlunde. Vi rationaliserer ikke på den linje; men det ligger jo i sagens natur, hvad angår de højere stillinger inden for statsbanerne, at man hverken kan undvære generaldirektør eller afdelingschefer eller ingeniører o. s. v., og derfor kan der ikke spares forholdsvis lige så

mange folk på disse områder som andre steder.

Ja, jeg kan måske herefter, idet jeg selvfølgelig i udvalget er klar til at gå ind på de problemer, som jeg ikke har nået at omtale her, koncentrere mig lidt om det, som jeg forstod at socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Poul Nilsson, ønskede at høre noget om, og som også andre ærede ordførere har ønsket at høre noget om, nemlig spørgsmålet om takstforhøjelsens fordeling og i denne forbindelse særlig spørgsmålet om nærtrafikkens belastning med de takstforhøjelser, der er tale om her

Jeg vil gerne sige det på den måde, at de takstforhøjelser, der er tale om nu, kommer vi ikke fra statsbanernes side med, fordi vi har lyst til det; vi kommer, fordi nøden tvinger os. Både jeg personligt i min egenskab af minister for statsbanerne og statsbanernes øverste ledelse har jo gang på gang hørt, at nu blev man nødt til at foretage sig noget for at bringe underskuddet ned. Det har vi hørt fra enkelte partiers side, men vi har også hørt det i finansudvalget gang på gang, og vi har ment, at den prisudvikling, der har været siden 1954, berettigede til, at man om ikke forhøjede taksterne, så førte dem à jour. Efter statistisk departements udregninger er der sket en prisforhøjelse her i landet på 17 pct. siden 1954, og vi foreslår her en forhøjelse på gennemgående 10 pct. Det vil jo sige, at vi ikke engang forlanger taksterne ført à jour, men at vi kun forlanger, at der i nogen grad sker en tillem্পning til den prisudvikling, der har fundet sted. Dertil kommer jo, at når man skal gennemføre en sådan takstforhøjelse, gælder det om — det er meget afgørende for statsbanerne — at man prøver at lægge den på en sådan måde, at den ikke giver bagslag, at man ikke, når næste driftsår er gået, oplager, at man, selv om man har forhøjet taksterne, ikke har fået højere indtægter, og det var jo det, der var meningen med det.

Man må altså prøve at fordele denne takstforhøjelse på en fornuftig måde. Det er det, vi har prøvet på ved at lægge 20 pct. på enkeltbilletterne. Enkeltbilletter er jo ikke noget, der bruges ret meget undtagen af bestemte kategorier af rejsende; i det store og hele er det jo sådan, at når folk